

не на мертвы-те тѣла въ кѣши тежрдѣ не удивно, Тежрдѣ часто са срѣща затрѣднаване въ страхѣтъ, кого-то мертвы-те даватъ на живы-те: има челоуѣцы, кои-то за никакви миѣсни не са согласаватъ да прено-щѣватъ подѣ една страха съ умрѣлыятъ, ако бы шо да мѣ в и прѣатель или роднина; а дрѣги непремѣнно отъ това са разболаватъ: тѣка дѣйствѣва по нѣкога само едно воскрѣжане (пристрѣване, аваане), а часто освенно, шо-то неможѣ да са отпѣде, врсждѣнно (смѣ-сано оше съ смѣ-то ни) отврѣщане (тетизлихъ).

Въ какъвъ начинъ да са согласатъ на тѣа дѣѣ-те крайности (нѣжды), какъвъ трѣбѣа да а избѣре за исти-нинъ срѣденъ пѣтъ, като да са не предава въ вѣда цѣло-пексалѣнѣ на живы-те, а въ това само-то време да са уварди и прѣждевременно-то зараване на мнимомрѣ-ли-те? На наше-то време вѣше предадено да са рѣши този вопросъ съ най простъ и естествѣнъ способъ (ко-лайлѣхъ): съ направане-то отдѣлени кѣши и оди, въ отдалечени отъ градове-те и села-та мѣста, за дѣрже-не-то подѣ внимателно оглѣдѣване на умрѣли-те, дорде са покаже на тѣхъ несомнѣнны признацы въ истинно-то умирање (гнѣене-то).

Знаменитыятъ Гѣфландъ далъ пѣрва-та мыслъ за тѣа кѣшѣа, а най пѣрво той направилъ такава кѣшѣа въ Веймаръ; по неговыятъ примѣръ послѣдовали (на-правили) и дрѣги, шо-то сега, почти во всички-те зна-менити градове въ Германѣа и въ много мѣста во Францѣа, Англѣа и Россѣа, при визане-то на грѣбища-та направани освенни голѣми кѣшѣа, шо са наричатъ тамъ „кѣши за мертвы-те тѣла“.

За забѣлѣжване ѣ, че въ нѣкои мѣста на Сибиръ